L'AVIZE

#5
(24)
jūnijs 2022

Pienagloju zolēm
Pakavus
Lai laime skrien
Pa pēdām

-Ronalds Briedis

Aktuālais Lavīzes ielā

Aktuālais Lavīzes ielā	3
Pieminot skolotāju Mārtiņu Eglīti	4
Zvans nezināmajā	6
Novēlējums 12. klasēm	7
Paldies visiem!	8
Intervija ar Arno Titovu	10
Ir pēdējās mācību gada dienas	12
Aptaujas rezultāti	12
Eiforijas sīrupā	**26**

Autori

Sofija Keiča, 11.5 (redaktors)

Katrīna Liepiņa, 11.5 (redaktors)

Katrīna Timpare, 12.3 (idejas autore)

Elizabete Dreimane, 12.1

Marija Slaidiņa, 12.1

Rūta Annija Čiževska, 11.2

Emīls Strubergs, 12.1

Santa Zmuško, 12.3

Annija Legzdiņa, 12.3

Kristaps Mauriņš-Krusts, 12.2

Beatrise Jakovļeva, 12.3

Paula Vērdiņa, 12.2

Dagnija Ivanovska (*konsultante*)

Mākslinieciskais **noformējums**

Līva Lipāne, 11.1 (*ilustrācija uz vāka*)

Arella Zariņa, 8.1 (*ilustrācijas: 9., 13., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 27. lpp.*)

Rūta Ildze Tidriķe, 12.6 (*makets*)

Instagram: @lavizesavize
Facebook: @lavizesavize
E-pasts: laviziteavizite@gmail.com

Pieminot skolotāju Mārtiņu Eglīti

- bilde ar audzināmo klasi 10. klašu adaptācijas dienā 2019. gadā

Šajā numurā pieminām leģendāru ķīmijas un bioloģijas skolotāju, klases audzinātāju un piedzīvojumiem bagātu stāstnieku Mārtiņu Eglīti, kas 2. jūnijā devās debesu flokšu un peoniju dārzā, kur pasniedz tikai īsto saldējumu “Karlsons” un visur aug saulespuķes.

Lai labāk atminētos Mārtiņu Eglīti, mēs esam iekļāvuši viņa kādreizējo skolēnu apkopoto biogrāfiju par skolotāju.

1. Ir meita un dēls.
2. Meita pelna vairāk, jo zina vairāk valodu.
3. 1899. gadā piedzima vecmamma, kas visu dzīvi neēda tomātus.
4. Māsa katru gadu cīnās ar Kolorādo.
5. Radinieki nodarbojas ar lauksaimniecību.
6. Mācījās vienā skolā ar kaut kādu VIP.
7. Bioloģijas eksāmenā izvilka biļeti "baktēriju nozīme", latviešu valodā - sacerējums.
8. Zoo uzspļāva kamielis, kad bija jauns students.
9. Dēlam bija pundurtrusis, kuram viņš veda zarus no meža.
10. Lienes ielas mīlas dievietes sevišķi palikušas atmiņā.
11. Garšo semkas.
12. Plānots mazbērns. (14.01.2015.)
13. Redzēja, kā bomži Arkādija parkā ķēra pīles, izmantojot diegu un maizi.

14. Annas Sakses “Pasakas par ziediem” - mīļākā grāmata no bērnības.
15. Vecmammai dārzā aug flokši.
16. Eglīte atzina, ka nav ideāls. Teica to arī saviem skolēniem.
17. Ēd tikai viena veida saldējumu- Karlsonu.
18. Pēdējo reizi ēda īstu saldējumu 2007. gadā Karpatos, ekskursijā.
19. Dēls ir atmaksājis valstij parādus, meita vēl maksā (laikam par augstskolu).
20. Teica Tomam Talo: "Tev ir jogurts uz lūpām". (06.05.2015.)
21. Parasti laboja RAĢ'u bioloģijas eksāmenus.
22. Augstkolā paralēlgrupā Kristīne pa *ģelu* nerunāja.
23. Radinieku dēls BA mācījās un saslima ar šizofrēniju, pats saprata, ka dzīvi beigs *kukū* mājā.
24. Labs draugs "andža".
25. Ja bija 2 brīvstundas, nolika galvu uz džempera un aizmiga.
26. Ar itāļu vilcienu aizbraucis līdz Dženovai , tur - akmeņaina pludmale. Bet vilcieni dārgi - 10 centi par 1 km.
27. Eglītem jau pumpas uz muguras metās ritvara īsziņu dēļ.
28. Dēla draugs - Gatis.
29. Eglīte:“Es gatavoju ēst sev. Neteikšu, ka esmu sajūsmā, bet gatavoju, lai nesprāgtu.”
30. Radiniece (skolotāja) paņēma bāreni, beidzās ar to, ka palika par m****.
31. Laba vieta pirmajam randiņam ir Peoniju dārzs, Eglīte tur dodas ar saviem vīriešu draugiem.
32. Vismīļākā vieta, kur paēst, ir Ezītis Miglā, bet tagad Ezis jau ir visur Rīgā, arī Grīziņkalnā.
33. Ir brālens Janka, kuram Eglīte dažreiz aizved savas vecās drēbes. Tā kā Janka ir alkoholiķis, drēbes vienmēr ir jāved ar pāris pudelēm alus.
34. Gadu mācīja Bolderājā krievu skolēnus bioloģijā bilinguāli, pusi stundu latviešu valodā, pusi - krievu.
35. 12.01.15.-18.01.15. skatījās filmu par krokodilu dresētāju, kurš jāja ar viņu.
36. Ja brauc ar 5.trolejbusu līdz galam, tad ieiet gaļas veikalā.
37. 18.02.2015. Brauc uz semināru.
38. 10.martā rakstīja recenzijas centra skolas ZPD un atklāja plaģiātu, kas "sarakstīts" Maskavā.
39. Aizgāja gulēt 12, jo laboja visus darbus. (11.03.2015.)
40. Uz skolu brauca zilā *škodā*.
41. Eglīte ir bijis vienīgais Mārtiņš vidusskolā un studijās.
42. Ļoti labi mācēja skolā rakstīt krievu valodā.
43. Nevar ciest "nahalus", nekad nepalaiž vakaros, kad kāds lien viņam priekšā.
44. Dzēra melno kurmi- balzāms ar *spraitu*.

Paldies M. Eglītes biogrāfijas apkopotājiem 2015. gadā!

Zvans nezināmajā

Skolas zvans mūs uzticami vadījis veselus divpadsmit gadus, ziņojot par stundu sākumu un iepriecinot stundu beigās. Zvans ne vien ir vēstījis mums par to, ka pienācis brīdis, kā dēļ esam negulējuši nakti, satraukušies un baidījušies, bet arī atpestījis no skolotāju dusmām vai grūtiem uzdevumiem, kad tas nepieciešams visvairāk. Vienmēr esam varējuši paļauties uz zvanu, kas mums ziņojis mūsu darba plānu, ļaujot pašiem nedomāt par laika ritumu, vadot mūs cauri katrai dienai, padarot ikdienu vieglu un patīkamu.

Bet pēdējais zvans ĀVĢ pagalma ceremonijā skan pavisam citādi. Tas ne vien vēstī par skolas posma noslēgšanos mūsu dzīvēs, bet arī paver durvis uz plašo, bet biedējošo pasauli, kur pašiem vajadzēs rast sev vietu. Divpadsmitajos patīkams satraukums un gaidas mijas ar skaudro apziņu, ka skolas zvans nekad vairs mums neziņos, kas darāms tālāk, tagad mēs paši kļūstam atbildīgi par savu laiku, tā pilnvērtīgu pavadīšanu. Tomēr vienpadsmito klašu rīkotajā pēdējā zvana pasākumā muzikāli priekšnesumi, skolotāju ķircināšana un pat dejas kliedē bažas un rūpes. Tāpat arī direktores Ināras Gailes un mūsu vienaudžu Zandas un Andreja runas un pateicības vārdi iedrošināja mūs būt stipriem turpmākajā ceļā un atcerēties skolā pavadītos gadus ar gandarījumu. Svinīgās līnijas noslēgumā atskanēja arī pats pēdējais zvans, kura pavadībā gājām uz mūsu pēdējo klases stundu, ko īpašu padarīja topošo divpadsmito izrotātās telpas un sarūpētais cienasts. Tam sekoja bildēšanās pie Brīvības pieminekļa, pēdējais brīdis, kad visi divpadsmitie bijām kopā lielā pulkā, kur uzņemtās bildes simbolizēs pagājušo laiku un atmiņas par kopības sajūtu.

foto no foto.avg.lv (fotogrāfs Gusts Mūrnieks)

Vēlamies pateikties vienpadsmitajiem par pēdējā zvana organizēšanu, bet divpadsmitajiem vēlam neapmaldīties pasaules plašumā, ko pavērusi skolas beigšana!

Elizabete Dreimane un Marija Slaidiņa, 12.1

Novēlējums 12.klasēm

Lai gan ģimnāzijas laiks ir bijis ļoti nozīmīgs dzīves posms, tagad katrs atvērs nākamās dzīves durvis. Mēs, 11. klašu skolēni, 12. klasēm novēlam nevienu brīdi neapšaubīt sevi, jo tikai paši esat tie, kas var izdarīt visvairāk arī tad, ja to neapzināties. Novēlam spēku un apņēmību katram veikt tik satraucošu izvēli tālakajai izglītībai, saglabāt degsmi un aizrautību. Lai Jūs sagaida jaunas virsotnes un sasniegumi!

Bieži vien meklējam atbildi uz jautājumu "Kas ir laime?" Tāpat kā nav pasaulei malas, nav atbildes uz šo jautājumu. Mēs esam savas dzīves ceļotāji, mūsu laime ir mūsu atklātā zeme. Lai katra diena pilna jaunu atklājumu!

Rūta Annija Čiževska, 11.2

Sēžot zem viena koka, varam iedomāties, ka esam pasaules viducī, varam nelikties ne zinis, kas visapkārt notiek, bet varam arī paplašināt savu garīgo apvārsni un iepazīt pat tās norises, kas Visuma tālēs sakņojas. Cilvēkam jācenšas gan robežas apjaust, gan uz bezgalību tiekties. Rainis mācīja: priekš citiem darbodamies, attīsti pats savus spēkus! Tas ir nebeidzams darba lauks un mūžam jaunas iespējas.

/Lija Brīdaka/

Izver sapni caur saules staru
Garu, garu
Un saki pats sev
"Visu varu!"
Met savu sapni ugunī,
Topi tās liesmā par dziesmu
Un saki pats sev
"Tālu iešu!"
Tikai neļauj sapnim sasalt,
Sapnim skanīgam,baltam!
Bez sapņa nav spēka dzīvot,
Un cilvēks bez ceļa var nosalt.

/Gunta Micāne/

Paldies visiem!

Reiz cilvēki dzīvoja tumsā. Lai gan pasaule ap viņiem bija apgaismota - dienās ar silto saules gaismu, naktīs un pievakarēs ar zvaigžņu pulsējošo mirdzumu un mēness bālgano seju -, taču cilvēku prāti bija aptumšoti.

Pamazām ļaudis atklāja viens otrā šo tumsu un kopīgiem spēkiem tās vietā sāka ieviest gaismu. Cilvēki uzsāka kopīgas mācības par pasauli, dibināja mācību iestādes, pirmie skolotāji izglītoja dažus spožākos vai dedzīgākos, lai tie arī kļūtu par tumsas iznīdējiem, skolotājiem, kas turpinātu šo kopā būšanas un pasaules noslēpumu atklāšanas tradīciju.

Vairāku gadsimtu gaitā šī kopā būšana kļuva par sabiedrības normu, gandrīz ikvienam pilsētniekam un zemniekam bija vismaz krēslaina izpratne par pasauli. Lai arī nebija iespējams visā pilnībā apgaismot prātu, ik gadu atklāja kaut ko jaunu par pasauli, izpētīja tās krāšņumu un daudzveidību jo vairāk.

Ļaudis novērsās no senajām ticībām par pasauli un dievu pielūgšanas, sākdami izprast dažādas dabas parādības, kuras iepriekš uzskatīja par dievu emociju izrādīšanu vai ko citu no debesīm raidītu; klāt šiem atklājumiem cilvēks vēl sāka aptvert savas spējas ietekmēt dabu, pats sākdams justies kā dievs.

Pamazām filozofi un sabiedrības vērotāji manīja, ka viens otra mācīšanā trūkstoša ir skaidra, loģiska sistēma, kas padarītu pasaules izprašanu vieglāku un pieejamāku ikvienam, kā arī dotu iespēju daudziem mācīties reizē. Tika dibināta pati pirmā skola ar nosaukumu *Akadēmija* (Ἀκαδημία - grieķu val.), tajā izglītoti ļaudis dibināja savas skolas un turpināja padarīt prātu apgaismošanu vieglāku un kvalitatīvāku.

Tajā laikā, kad uz Zemes piedzima miljardais cilvēks un vēl citi, politiķis vārdā Horācijs Manns formulēja sešus izglītības principus, kas padarītu skološanu pieejamāku. Politiķis bija nomākts, tāpēc ka tajā laikā izglītība bija galvenokārt atkarīga no cilvēka statusa sabiedrībā un finansiālā stāvokļa. Pats pieredzējis izglītības pieejamības trūkumu savā dzīvē, viņš nolēma, ka nevienam nav jāpaliek vien krēslainā izpratnē par pasauli, jo, citējot Manna kungu: “Cilvēks nav sasniedzis savu patieso potenciālu, līdz viņš ir izglītots”, un katram ir tiesības uzzināt pēc iespējas vairāk par šo pasauli un sabiedrību.

Valstīs visā pasaulē dibināja oficiālas mācību iestādes, kurās skolotu bērnus un jauniešus. Arī Latvijā uzsāka mācīt pēc Horācija Manna sešiem principiem. Visur veidojās lielas *ģimenes*, kopienas ar savām ieražām, jokiem, solījumiem, tenkām, dzīvesveidu. Lai arī šīs *ģimenes* pastāvēja tikai no pirmdienas līdz piektdienai noteiktā laikā pa dienu, tajās bija ciešas saiknes starp ikvienu skoloto un skolotāju. Daži to atzina,

citi ne, bet šī bija vieta, kur katrs, lai gan pavisam atšķirīgs no citiem, bija vienots ar ikvienu atmiņās, paražās, dzīvesveidā.

1681. gadā, vēl gandrīz pusotru gadsimtu pirms Horācija M. sešiem principiem, dibināja skolu, kura vēlāk tika pārsaukta par Āgenskalna Valsts ģimnāziju. Tajā ir mācījies un apgaismojis savu prātu ikviens jaunietis, kas lasa šo rakstu. Daži te nomācījušies visus sešus gadus, citi trīs, vēl daži divus, piecus, taču jūs visi, *jūs* esat Āgenskalna Valsts!

Esat godam izmācījušies, bijuši līdzās notiekošajam, devuši kaut kriksīti sevis, lai citi to nodotu tālāk nākamajiem Āgenskalna Valsts pilsoņiem, iespieduši savas plaukstas nospiedumu blakus simtiem tūkstošiem citu, kas te mācījušies. Tagad jūs dodaties plašumos, *īstajā* pasaulē, un es novēlu: lai arī kurp jūsu daudzie, dažādie ceļi vestu, ikviens no jums reiz atminētos ĀVĢ trīs atmiņām pilnos korpusus un nodomātu: “Ak, mīļie, vecie, labie laiki!”

Novēlu jums visiem sapņu piepildīšanos, mērķu sasniegšanu un citu iepriecināšanu, darot to, ko mīlat. Lai jums rodas prieks un laime it visā, ko darāt, jo kādēļ gan cilvēks dzīvo, ja ne lai priecātos! Paldies jums visiem!

Īpašs paldies Rūtai Ildzei Tidriķei un Emīlam Strubergam par aktīvo iesaistīšanos *L'avīzes* veidošanā un attīstīšanā!

Aktīvais L’avīzes *Saules zaķītis*

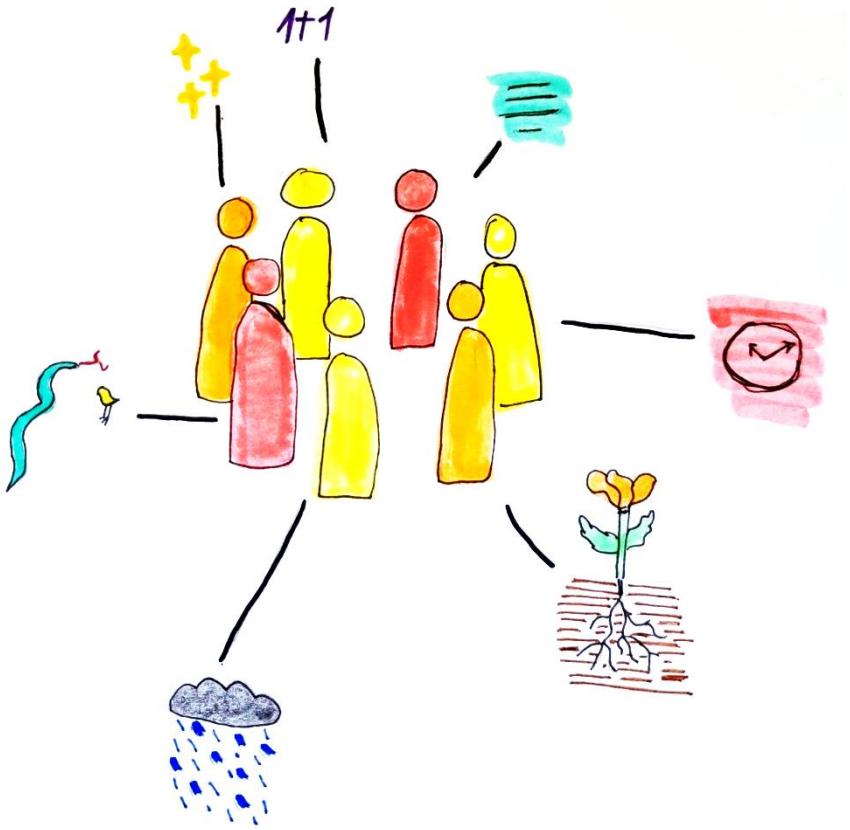

Intervija ar Arno Titovu

Nesenā pagātnē, ĀVĢ pamatskolas laikos, mācījos kopā ar Arno Titovu. Viņš vienmēr ir bijis muzikāls, izpalīdzējis skolotājam Edvīnam Dziļumam ar vijoles piespēlēšanu skolas koncertos, kā arī nu jau izveidojis savu grupu "Grēcīgie Partizāni", kas apvieno folkmūziku ar pankroku, izveidojot folkpanku.

Kā sākās tavas mūziķa gaitas?

Nu, mans mūzikas ceļš sākās tā ļoti tieši – es sāku apmeklēt tādu kā mūzikas pulciņu bērnudārza laikos, bet pēc tam, sākot ar pirmo klasi, iestājos mūzikas skolā. Mana dalība šajā pulciņā daļēji bija vecāku ideja, bet es tam piekritu un pilnībā atbalstīju. Kad es gāju tajā pulciņā, es pat nenojautu, ka tas ir mūzikas pulciņš. Tur nebija tāda koncepta: "MĒS ŠEIT NODARBOJAMIES AR MŪZIKU". Protams, bija visādi ritma vingrinājumi, dziedāšana, bet es nedomāju, ka tā tieši ir mūzika.

Kā izlēmi spēlēt vijoli?

Sākumā es vēlējos spēlēt ģitāru. Godīgi sakot, visi mana vecuma zēni tajā laikā vēlējās spēlēt ģitāru, bet mūzikas skolā bija noteikts vecums, kad var sākt spēlēt ģitāru, un es tam biju par jaunu, tāpēc izlēmu spēlēt vijoli. Mamma gan vienmēr joko, ka manu izvēli spēlēt vijoli veicināja viena skaista rumāniete, kas sagatavošanas pulciņā spēlēja vijoli.

foto no Arno Titova personīgā arhīva

Cik es zinu, tu spēlē arī taustiņus, ģitāru un mutes ermoņikas, bet vijolei vienmēr tavā muzikālajā dzīvē ir tāda noteicošā loma.

Pēc mūzikas skolas absolvēšanas es kādu laiku noliku vijoli malā, bet tomēr tik un tā muzicēju, iemācījos spēlēt ģitāru, mutes ermoņikas, bet man patika spēlēt vijoli un es zināju, ka to var ļoti labi izmantot, es redzēju to potenciālu, ko var ar vijoli sasniegt dažādos žanros. Pašam man mīļāka par klasisko mūziku ir folkmūzika un rokmūzika, tomēr es zināju, ka vijoli šajos žanros var integrēt. Es zināju, ka to var, turējos pie vijoles un arī atradu to vietu, grupu, kur varu savu ideju īstenot.

Kas veicināja lielo patiku par folkmūziku?

Dažreiz, kad runājam par folkmūziku un blūzu, daudzi atsaucas uz regtaimiem. Tie man patika jau mūzikas skolā, es vienmēr ieskaitēs lūdzu atļauju spēlēt regtaimus. Tas bija pirmais. Tad man ļoti patika spēlēt arī visādas tradicionālās dziesmas uz vijoles, jo

tās bija jautrākas par pārējo programmu, kas man bija jāspēlē. Vistiešāk gan folkmūzika man iepatikās, kad sāku klausīties Bobu Dilanu, Džoniju Kešu.

Tu esi ne tikai mūziķis, bet arī dzejnieks. Kā tas gadījās?

Nu…es strādāju par krāvēju un sāku rakstīt dzeju! Rakstīju par to, ko redzu, ko jūtu. Man patika tā valoda, ko es varu sasniegt, jo man dzeja skan kā mūzika. Tad es izlēmu, ka neliekuļošu, un uzrakstīju pāris dzejoļus. Tas notika pirms pāris gadiem vasarā. Pienāk rudens, pastaigājos pa centru. Pie Brīvības pieminekļa redzu ielu dzejniekus, kuri lasa savu dzeju, noklausījos un padomāju: "Ja jau viņi var, tad es arī!", un jau nākamajā dienā gāju ar viņiem kopā! Tā nu es tiku dzejnieku biedrībā "Karantīna", kas veicināja manu dzejas rakstīšanu.

foto no Arno Titova personīgā arhīva

Starp dzeju un mūziku – kas tev ir tuvāks?

Tāpēc man tieši patīk folkmūzika, jo tas ir žanrs, kas izcili apvieno gan mūziku, gan dzeju. Arī blūzs – es varu atrast pat dziesmu, kurā kāds dzied par to, ka viņam ir augsta temperatūra. Kad man būs augsta temperatūra, es klausīšos līdzi tiem pārdzīvojumiem. Arī daudz agrīnās folkmūzikas ir dzejoļi. Protams, tas ir arī mēģināts rokmūzikā, piemēram, Džims Morisons ar grupu "The Doors", bet tie ir tādi reti gadījumi. Folkmūzikā tomēr tas ir vienmēr.

Jautājums, ko es vienmēr uzdodu interviju beigās – vēlējums jaunajiem mūziķiem!

Dari to mūzikas dēļ! Izbaudi pašu mūzikas veidošanas procesu, tieši to esenci: rakstīt, spēlēt! Tieši tas ir tas, kas sagādā to laimi!

Arno Titovu intervēja Emīls Strubergs, 12.1

Ir pēdējās mācību gada dienas

Lielākā daļa no mums pēc vasaras atgriezīsies skolā uz jaunu mācību gadu, krās jaunus piedzīvojumus un atzīmes. Taču otrai, nelielai daļai, šis bija pēdējais mācību gads, pēdējā iespēja sēdēt skolas solā, doties uz skolas rīkotajiem pasākumiem, pavadīt starpbrīžus savā iemīļotajā vietā, nošpikot kādā kontroldarbā… Tāpēc mēs, *L'Avīzes* komanda, vēlējāmies izveidot mazo atmiņu albumu, kur 12. klašu skolēniem ieskatīties un pārējiem smelties iedvesmu...

Šajā speciālizlaidumā jeb atmiņu albumā atradīsiet gan 12. klašu audzēkņu mīļākās vietas un skolotājus, gan noslēpumus, mīļākās grāmatas no obligātās literatūras un labākās špikošanas metodes.

Mēs, *L'Avīzes* komanda, it īpaši visi 12. klašu pārstāvji, vēlamies gan dot iespēju 12. klašu skolēniem atskatīties uz trīs vai sešiem šeit pavadītajiem gadiem, gan atcerēties sen aizmirstus skolā piedzīvotos notikumus un uzzināt ko jaunu.

Ceram, ka pēc gadiem ieskatīsieties šajā žurnālā un pasmiesieties, atcerēsieties un ar gandarījumu nodomāsiet, ka esat sasnieguši iecerēto.

Lai izdodas!

Sirsnībā L'Avīzes *komandas vārdā Katrīna Timpare, 12.3*

Aptaujas rezultāti*

Novirziens, kam piederi?

13 komerči
10 bioķīmiķi
6 literāti
5 fizmati

**Visas atbildes publicētas oriģinālrakstībā*

Interesantākais notikums, kas ar Tevi ir noticis ĀVĢ laikā?

Sondorei bija operācija. *(2 atbildes)*

Panic attack prezentējot.

Kad Eglīte par ielenēm stāstīja.

Kolektīva neaiziešana uz stundām, *random* sarunas ar skolas darbiniekiem un skolotājiem.

Notikumi dienesta viesnīcā. Aizraujoši.

Pat nedaudz kaut ko no latviešu valodas sapratu.

Zitmanis un Sidašs rīko vistu kaujas/dejas.

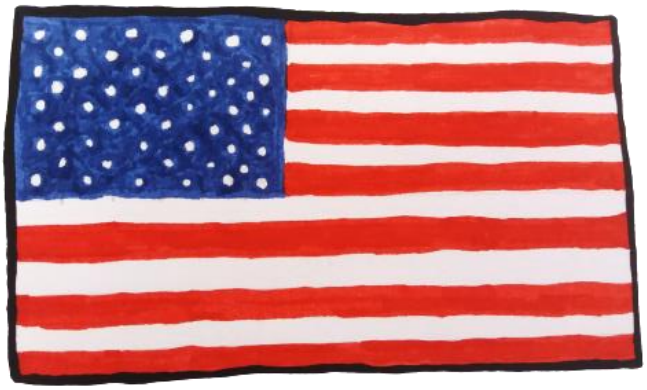

Esmu joprojām dzīva.

Brauciens uz ASV ar SMU komandu.

Mājturības laikā meitenes slēpās zem galda un, kad Linda Ozoliņa ienāca klasē, tika uzslēgts "Stādīju ieviņu" viņas izpildījumā.

Iesvētību *afterparty*.

Sporta diena ĀVĢ.

Izdedzinājām ar dažām meitenēm galdu ķīmijas kabinetā.

Saīsinātā diena 3.maijā.

Meklēt prezentāciju “Top 3 skolas skaistākie puiši”.

10. klasē mans etalons atteicās strādāt ēdnīcā gandrīz pusgadu.

Iesvētību pasākums.

Viss, kas noticis. kamēr basto vai speciāli kavē stundu.

jebkas bet soma diena

Covid?

Kad šī mācību gada sākumā, gatavojot jaunos fizikas kabinetus darbam, Mihno prezentāciju vietā mūsu klasei lika iznest kastes ar atkritumiem. Mēs, protams, šo izvilkām ļoti ilgi, palēkājām pa atkritumu kastēm, nokaitinājām darbiniekus un nokavējām visu fizikas stundu.

“Lats” veikala dzērāju sarunas.

Kas ir Tavs mīļākais skolotājs? Kāpēc?

Agija Celma	• viņa ir episka • Celma 100%. Par klases audzinātāju nevarēja cerēt nevienu labāku cilvēku, jo viņa mūs vienmēr saprata, atbalstīja un nekad nelika sportā kaut ko darīt. • jo viņa ir kruta • jo viņa ir pats jaukākais un saprotošākais cilvēks pasaulē. Labāku klases audzinātāju nevar vēlēties. • Viņa ir vienkārši super. Visādas interesantas aktivitātes izdomā.
Guna Savicka	• *No cap* savējā. Sarunājas ar mums kā ar vienlīdzīgiem. Un man patīk viņas "Sīkie!"
	• Celma un Guna Savicka, jo vinas ir bijusas manas klases audzinatajas, loti saprotosas un pretimnakosas ar labu humora izjutu.
Aivars Ančupāns	• viņš ir Izskatīgs😋😋 • viņš ir dievu sūtīts, lai mūsu drēgno skolas ikdienu izkrāšņotu ar burvīgajiem 200 “ja” vienā mācību stundā • Viņš ļoti labi māca. • jo viņš lieliski pasniedz matemātiku un palīdz, paskaidro, ja tu kaut ko nesaproti, un ar viņu visu ko var sarunāt. • jo viņš ir jauks
Ieva Gaile	• Skolotāja, kura spēj ieinteresēt un mācīt tā, ka patīk.
Ilmārs Jargans	• jo atbrīvo no stundām dažreiz ātrāk, kā arī viņam ir interesanta pieeja sarežģītām tēmām • jo ir atklāts, ļoti jauks un lāga čalis. • jo viņš māk skaisti izteikties • *all-round cool dude*. • *+1 atbilde bez teksta*
Mārtiņš Driksna	• mums ir tāds *love/hate realtionship* ar mūsu klasi. Viņam ir laba humora izjūta
Lelde Ozoliņa	• neiespringst, ļoti *laid back* un sakarīga.

Iveta Ratinīka	• tieša, atklāta un vienmēr ir jautri • Pirmā literatūras skolotāja, pie kuras lasu. • Var ietusēt, bet nav garlaicīgas stundas. • Viņas iemācītās zināšanas, kuras, manuprāt, manā nākotnē noderēs visvairāk. Paldies viņai bezgala! • laba skolotāja un lieliska personība. • jo viņas stundas ir aizraujošas un iegūtā zināšanu kvalitāte ir augsta.
Vija Sondore	• Ar latviešu valodu, literatūru un bezgala daudz kaitinošām darba lapām patiešām iemācīja, ko nozīmē būt izglītotam un kulturālam cilvēkam. Ar obligātās literatūras grāmatām palīdzēja ieraudzīt pasauli daudz krāšņāku, novērtēt to, kas dzīvē dots. • Viņa ir stingra, bet ar ļoti labiem dzīves padomiem. • jo viņa ir ļoti inteliģenta
Dina Lazdovska	• jo ar viņu vienmēr visu var sarunāt, īpaši vērtējumus.
Santa Kazaka	• viņas stundas bija balstītas uz to, ka klase savā starpā sadarbojas un palīdz viens otram izprast tēmu.
Dmitrijs Ivanišaks	• jo viņš ir saprotošs, iemāca daudz jauna, apjautājas par skolēnu fizisko un emocionālo labsajūtu. Ir ļoti laipns un stāsta jokus.
Antonija Aispure	*Atbildēja 2 cilvēki.*
Jolanta Lankovska	*Atbildēja 1 cilvēks.*

Mūsu mīļās klases audzinātājas <3

foto no foto.avg.lv (fotogrāfs Gusts Mūrnieks)

Lieta, ko esi izdarījis skolā un par ko neviens nezina...

Nozagu šaufeli.
No skolas nozagu lineālu. Tagad tas ir mans lineāls.
nu tādas galīgi nevar atklāt… aprakstītas sienas laikam jau ir norma uz mūsdienu jauniešu fona :D
Nozagu bulcinu.
Es špikoju pd.
Aizņēmos nazi no skolas ēdnīcas un neatdevu.
3 gadus turēju spilvenu skapītī, ja nu sagribas pagulēt.
Aizsūtīju "kailbildi" no skolas točas.
Liku spuldzītei izbaudīt 8V līdzstrāvu 4V vietā.
Izdedzināju to galdu.
Visas špikošanas reizes. 5 minūšu diendusa tualetē stundas laikā.
Izdedzinājis caurumu grīdā.
jaja gribejat jau lai saku
Neviens arī neuzzinās;)
Apzīmēju tualetes sienas.
Staigāju apkārt un klauvēju pa kabinetu durvīm.
Notizlojos un nejauši norāvu bufetes aizsargstiklu, bet kopā ar pārdevēju salabojām. 😄
aizņēmos 10. klases grāmatu un neatdevu
viss, ko vien vari iedomāties
Es esmu pieklājīgs bērns un sliktas lietas vienatnē nedaru.
Raudāju tualetē.

Labākā špikošanas metode…

Telefons *(2 atbildes)*

No G*****(*2 atbildes)*

Applewatch *(2 atbildes)*

Telefons, palikt špikeri zem vāciņa svešvalodas kladei, ūdenspudele

telefons, visticamāk dubultais telefons, vienmēr PD dienās jāvelk džemperis ar lielu kabatu, drošības pēc arī biksēm jābūt kabatai, lai ir rezerves glābšanas variants

Špikeris zem svārkiem vai zīmju metode

Mazas lapiņas aprakstītas no abām pusēm. Un telefons vienmēr ir opcija.

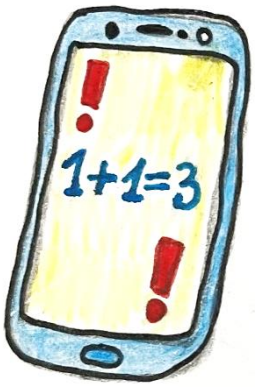

Uz caurspīdīga lineāla visu sarakstīt.

Ielikt špikeri caurspīdīgajā pildspalvā.

Ielikt špikeri aiz caurspīdīga vāciņa un nolikt grāmatu zem darba.

Sēdēt blakus klasesbiedram, kas visu zina.

Uz mazas lapiņas sarakstīt atbildes un laimīgi pārrakstīt.

Rakstīt uz rokām.

Lapiņa zem grāmatas vāka vai penāļa sānu kabatiņa.

Atšķiras no skolotāja - vai nu milzīgs džemperis ar lielu kabatu priekšā, kur ir telefons; vai arī lapa aizlikta aiz caurspīdīga vāciņa un kontroldarbs pa virsu. Galvenais būt radošam un ar pārliecību.

Jautāšana skolotājam.

Uzrakstīt uz lapiņas visu informāciju, uzlīmēt to uz lineāla, lai vieglāk saredzēt, un ielikt penālī.

Fizikas formulas ierakstu grāmatā (*basic* bet 100% *success rate*).

Dabūt no paralēlklasēm pārbaudes darbus jau pirms tam.

Tetovējums uz rokas.

Papīrs piedurknē.

Ja nesanāk krievu valoda, iesaku sadraudzēties ar kādu, kam sanāk, un aizsūtīt visu pārbaudes darbu viņiem.

Runāt ar paralēlklasniekiem un meklēt atbildes internetā.

Saņemt kontroldarbu no paralēlklasesbiedriem.

Norakstīt visu no D*******

Stundas sākumā laicīgi visu nošpikot, pēdējās 20 min pildot uzdevumus, kurus zini.

Izprintēt špikeri, uzmaukt pa virsu caurspīdīgo līmlenti, zem ūdens noņemt papīru un *boom*, jums ir caurspīdīgs špikeris.

Ja zini kaut ko - lapiņa piedurknē, kas pēc pabeigšanas tiek saburzīta, ekstrēmos gadījumos apēsta. Ja nezini, tad telefons.

Izprintētas mazās lapiņas.

Visas klases sadarbība.

Tēvreize.

Labākā vieta skolā…

Kojas *(2 atbildes)*
Ēdnīca *(2 atbildes)*
Noliktavas telpa bioloģijas kabinetā.
2. korpusa kāpņutelpas 3. stāvs
Jāņa Karstā ofiss
Skolas "stūris" ārā.
Patrepe zem kāpnēm, kas ved uz kojām.
Atceros, ka 9. klases izlaidumā bijām izlīduši no aktu zāles uz *fire escape* aiz skatuves.
vienmēr paticis skats no 4. stāva logiem.
2. korpuss.
Jebkurā gaitenī uz grīdas.
Aktu zāle.
4. stāva kabūzītis.
Kad iet uz kojām, ir logs zem trepēm - ļoti laba vieta.
Krēsli gaitenī, kas ved uz bibliotēku.
Sporta zālē uz paklājiņiem.
Trešā stāva tualete.
Lasītavā atrodas skolā vienīgie 2 mīkstie krēsli.
Lasītava obv ☺
Konferenču kabinets.
Bibliotēkas sofas.
Meiteņu tualete.
Lielais ķīmijas kabinets, jo var raudzīties uz Rīgu no augšas. Un vienkārši ļoti skaisti.
3204
Vieta, kur ir datori gaitenī.
Mīkstie beņķīši pie bibliotēkas.
Homēra stūris.

Ko Tu darītu citādāk, ja būtu iespēja sākt savas gaitas ĀVĢ no sākuma?

Mācītos vairāk.

Uzreiz sāktu tusēt ar citiem cilvēkiem.

Būtu vairāk iesaistījusies pašpārvaldē, kā arī klases pasākumu organizēšanā uzņēmusies vadību. Klasesbiedrus ir svarīgi iepazīt, citādāk nav baudāmi nākt uz skolu.

Iesaistītos skolas pasākumos un pašpārvaldē.

Mēģinātu ātrāk sākt runāt ar paralēlklasesbiedriem.

Neieguldītu tik lielas pūles.

Turētos virs 5 un vairs nestresotu par 9 un 10. Tuvāk sadraudzētos ar klasēm, ar kurām kopīgas skolotājas.

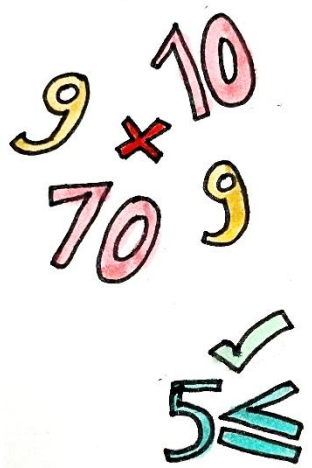

Iepazītos ar vairāk skolēniem.

Uzreiz sāktu apmeklēt psihiatru.

Pārdomātu, vai izvēlos īsto novirzienu.

Censtos jau no paša sākuma iepazīt vairāk paralēlo klašu skolēnus.

Nestresotu tik ļoti par atzīmēm.

Neko, uzskatu, ka viss, kas notiek, notiek tā, kā tam ir jābūt.

Izvēlētos citu skolu.

Mācītos mazāk, ietu uz vairāk sporta pulciņiem.

Būtu gājis uz ekonomistiem.

Vairāk uzdrīkstētos nogaršot jaunus ēdienus ēdnīcā.

Lai ir vairāk pasākumu, kuri C19 laikā nenotika, lai varētu doties ekskursijās.

Tik ļoti nebaidītos no visiem.

Mazāk mācītos.

Mācītos.

Aizietu uz citu skolu.

Es jau zinātu, kas ir jādara pie katra skolotāja un pielietotu pareizās mācīšanās metodes uzreiz.

Neiebilstu pret Sondori.

Mazāk uztrauktos par to, ko citi domā.

Neietu uz ekonomistiem.

Neuztvertu visu tik nopietni, nav tā vērts.

Mācītos lv bik vairāk.

Neuztrauktos tik daudz par atzīmēm.

Tik ļoti neuztrauktos par atzīmēm 10. klasē un vēlāk.

Es pavadītu vairāk laika ar citiem cilvēkiem. Es arī vairāk pierakstītu notikumus un taisītu bildes.

Mazāk stresotu, varbūt iestātos korī.

Es noteikti nekad vairāk (ko skolā nedarītu)…

Neietu uz latviešu valodu un literatūru *(2 atbildes)*
Nerakstītu uz tualetes durvīm.
Neatstātu tukšu vietu pd.
Neēstu gaļu.
Neizlaistu pusdienu reizes.
Apmeklētu sporta stundas.
Es vairs nepiedalītos aptaujās.
Neatstātu garos literatūras projektus (un zpd) uz pēdējo vakaru.
Neapmeklētu nejēdzīgas stundas.
Neēstu kompleksās pusdienas.
Neiebilstu pret Sondori.
Neēdīšu kompleksās pusdienas.
Nebastotu Sondores stundas
Neatkārtotu panikas lēkmi tualetē - diezgan ekstrēmi.
Neietu uz skolu.
Nedzertu skolas kafiju (pazuda kafijas automāts).
Nestrīdētos ar Mihno.
Neietu pārrakstīt fizikas pd pie Mihno.
Neierastos skolā slima.
Runājot ar sk. Andersoni, nepieminētu kādu skolotāju bez vārda “skolotāja/s”.
Negribētu vēlreiz mācīties ĀVĢ.
Nelasītu obligāto literatūru.
Nerunātu ar fizmatiem.
Neņemtu itāļu vistiņu (*overhyped*).
Neēstu austiņas. Skolas austiņas līdz nelabumam jau 7. klasē atēdos.
Neietu uz bioķīmijas novirzienu.
Neēstu vistiņu itāļu gaumē.
Nesēdēšu uz bibliotēkas dīvāna.

Ja būtu iespēja, es noteikti vēlreiz (ko skolā izdarītu)…

Pārrakstītu pd. *(2 atbildes)*
Aizietu uz skolas balli. *(2 atbildes)*
Iestātos ĀVĢ.
Neietu uz Strumpes stundām.
Piedalītos modes nedēļā.
Neietu uz stundām.
Piedalītos olimpiādēs un volejbola sacensībās.
Paliktu skolā pa nakti. Piedalītos volejbola sacensībās.
Piedalītos ekskursijās ar klasi.
Ietu uz visiem skolas pasākumiem.
Parunātu ar fizmatiem.
Nokaitinātu kādu skolotāju.
Iestātos skolēnu pašpārvaldē.
Iepazītu jaunus cilvēkus.
Papildinātu savu redbull *stash* skapītī.
Ēstu pusdienas.
Mācītos programmēt ar Upenieku.
Piedalītos aerobikas festivālā.
Paklausītos labāk matemātikas stundās.
Uzdziedātu kādu dziesmu mūzikā vai uzrīkotu sporta spēles.
Piedalītos aerobikas konkursā vai kādās sporta sacensībās.
Apsveiktu visus skolotājus dzimšanas dienās.
Sapirktos bulciņas.
Aizietu uz visām skolas ballēm.
Pabučotos tualetes kabīnē.
Brauktu klases ekskursijā. Ar vienu bija par maz.
Es iesaistītos studentu pašpārvaldē/skolas aktivitātēs.
Piedalītos volejbola turnīrā.
Izietu starp korpusiem, neiesprūstot sastrēgumā.
Piedalītos *L'avīzē*.

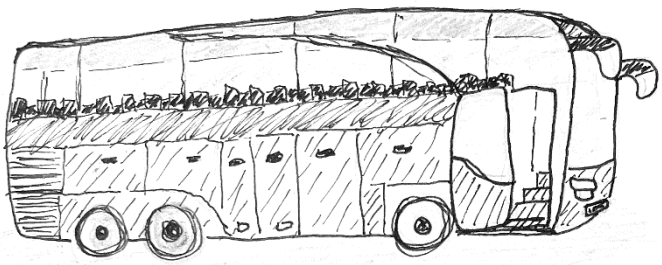

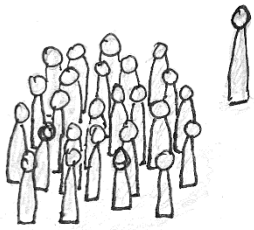

Grāmata, ko lika izlasīt skolotāja, bet es par to biju patīkami pārsteigts/a…

V. Lācītis. “Stroika ar skatu uz Londonu” *(6 atbildes)*
Dž. Orvels. “1984” *(3 atbildes)*
A. Bels. “Būris” *(3 atbildes)*
K. Vonnegūts. “Lopkautuve Nr. 5” *(3 atbildes)*
V. Vulfa. “Deloveja kundze” *(3 atbildes)*
R. Ezera. “Aka” *(2 atbildes)*
A. Kamī. “Svešinieks” *(2 atbildes)*
Oskars Vailds. “Doriana Greja ģīmetne” *(2 atbildes)*
Eriks Ādamsons. “Sava ceļa gājējs”
Albērs Kamī. “Mēris”
Māris Bērziņš. “Svina garša”
Francs Kafka. “Process”
Nora Ikstena. “Mātes piens”
Bībele
sry neko nelasīju
Brāļi Kaudzītes. “Mērnieku laiki”
Iekšējās kārtības noteikumi
Jānis Jaunsudrabiņš. “Vēja ziedi”
Ka tā nav jāizlasa, lai par to rakstītu pārspriedumu.
Viljams Šekspīrs. “Hamlets”

Mans moto ĀVĢ ...

Saies *(3 atbildes)*
Pa vienu ausi iekšā, pa otru ārā *(2 atbildes)*
Gan jau saies *(2 atbildes)*
Eiropa mūs nesapratīs.
Jo vairāk dara, vairāk izdara. Un ĀVĢ vienmēr var atrast iemeslu nomirt.
Mazliet asaru, pacietības, gribasspēka, un tad jau rullēs!
Galvenais ar pārliecību, viss saies!
Viss vienmēr saiet.
Ja viss iet ne pēc plāna, izliecies, ka viss iet pa plānu.
Galvenais ir veselība, kaut kur jau mani paņems.
No Āgenskalna mēs nākam, uz augšu mēs kāpjam.
Tiešā runa: "Citāts."
Centies neplanēt!
more espresso less depresso
Iečilo, viss saies!
Sadarbība ir panākumu atslēga.
Kā būs, tā būs.
Mēs dzīvojam sabiedrībā.
Atzīmes nekādi neietekmē manu vērtību.
Labi izdarīts minimālais ir labāks par pavirši izdarītu maksimālo.
Šī ir nākotnes manis problēma
Bastošana - neattaisnotu kavējumu māte.
Man nav dzīve, man ir ĀVĢ.
4 nav sliktākā lieta.
Nekad nebeidz ticēt, sekmīgi beigās jau būs.
Ēdiena talons ir mans svētuma avots.

Mini cilvēku, kurš ir labākais no 12. klasēm…

Šarlote Putirska
Šarlote, *no cap*
Ulla
Emīls Strubergs
Dita Grīslīte, viņa ir skolas domes prezidente un vēl paspēj labi mācīties un visus izrīkot
Rūdolfs Kārlis Pastors
visi labi
Kristiāna Biezuma
Mūsu skolas prezidente Dita
Emīls Strubergs!!!!
Dita Grīslīte, SP prezidente. Šogad bija daudz dažādu pasākumu un klasē varēja redzēt, cik daudz viņa cenšas un dara.Marija Slaidiņa
daudzi labi
Kušķis
Zanda Zaļakmene, protams
Jurģis Iršeins
Andrejs Mežinskis
Krišs
Krišs 12.6
Marija Franckeviča
Visi 12.tie ir malači! Lepojos ar mūsu izturību:)
Sandis Straujais
Madara Balama

Es vēlos kļūt par…

Arhitektu *(3 atbildes)*
Laimīgu cilvēku *(2 atbildes)*
Vecmāti *(2 atbildes)*
Matemātiķi statistiķi
Pētnieku
Izcilu speciālistu savā nākotnes profesijā.
Laimīgu un veiksmīgu cilvēku
Kosmonautu
Funkcionālu sabiedrības daļu
Sporta skolotāju 😉
Gaisakuģu inženiera mehāniķi
Labāko
Sevis labāko versiju
Bagātu sievieti
Šito es arī gribētu zināt
Producentu, pasākumu organizatoru
Tādu cilvēku, kurš ir lepns par sevi un kuram nav daudz ko nožēlot
Funkcionējošu sabiedrības locekli
Cilvēku, kas var atļauties īri/ *rich gay wine aunt*
Es vienkārši gribu izdzīvot pēc absolvēšanas
Ja vien es zinātu…
Programmētāju
Laimīgu cilvēku, kurš katru dienu dzīvo kā pēdējo
Inženieri
Sabiedrisko attiecību speciālistu
Ārstu
Skolotāju
Vienkārši izdzīvot
Miljonāri

Pie manis ieradās…

Spogulis tas ir atspulgs. Gaismas stari, kas tiek raidīti spogulī, iekšēji projicējas un rada attēlu. Tas var būt šķietams, samazināts vai izkropļots. Viss atkarīgs no lēcas, viss atkarīgs no gaismas staru krišanas leņķa, viss atkarīgs no…

Patiesībā mans miega ilgums šonakt atkarīgs no fizikas kontroldarba. Jā, tas mani šobrīd satrauc.

Otrreiz šonakt - piemājas mežā jau atkal vilki kauc. Kādēļ tie pēc mēness sauc, tiešām nezinu. Bet labāk lai kur citur brauc. Labāk, lai tie dziļāk mežā trauc, kur vairāk koku.

Gandrīz vilku medīšanas sezona jau.

Un domājot var izdomāt, sadomāties un aizdomāties. Un vispār - netraucē man tā vilku kaukšana!

Lai spogulī veidotos attēls, ir nepieciešama gaisma - kaut vismazākais gaismas stariņš. Kā izskaidrot to, ka redzu atspulgu spogulī, tiesa gan - ne savu, kaut arī atrodos ogļmelnā istabā. Ogļmelnajā istabā gaisma iespīdēt nevar, tā ir melna.

Izsauciens pēkšņs:

"Esmu Hamlets vārdā!

Es mirdams balsi nodevu par viņu.

Veica stiprā inde ātri manu garu;

No Anglijas vairs nedzirdēšu vēstis;

Bet zinu, izvēlēts tika Fortinbrass."

Saku es: "Rēgs drīzāk tas ne Dānijas karaļa brāļa dēls Hamlets!" Istabai topot saules sasildītai, rēgs sadeg neparasti, sadeg līdz ar melnajām oglēm. Spogulī redzu vien sevi. Spogulis - tas ir atspulgs.

Anonīms

Pie manis ieradās…

Pie manis ieradās nāve. Pie manis ieradās drūmais pļāvējs. Pie manis ieradās atpestītājs, atbrīvot mani no visām mokām, ciešanām un mierināt mani. Bet ko lai es saku tev, mans mīļais glābēj, kā lai es pierādu tev, ka esmu pelnījis būt tavs nākamais ierēdnis? Visu savu dzīvi esmu bijis pelēka pele, kuram neskaitāmas reizes ir bijušas izdevības atdzimt no jauna, bet katru reizi kā muļķe vilku kaķi aiz astes. Un kur tas ir novedis mani? Tu tik gribi, lai es krītu lejā un skūpstu tavas baltās un nevainīgās kājas?

Pie manis ieradās nāves eņģelis. Pie manis ieradās vismierīgākais sapnis manā mūžā. Pie manis ieradās atpestītājs atbrīvot mani no spīdzināšanas, neveiksmes un gļēvulības. Katru reizi, domājot par tevi, acīs saskrien asaras un dvēsele saspiežas melnajā kamolā, kas laika gaitā pārtop par tavu ieroci. Ieroci, kuru nav iespējas izmantot, jo tas ieaug tavās vēnās un liek uzvarēt pat cilvēku vienīgo un īsteno Tēvu.

Pie manis ieradās Viņš pats. Pie manis ieradās baltā gaisma. Pie manis ieradās pestītājs atbrīvot mani no grēkiem, kārdinājumiem un ļaunuma. Es redzu savu dzīvi atkal no jauna - izaugu no mazas sēkliņas līdz pat staltam ozolam, kuru pāršķēla dzīves skarbā patiesība un atstāja to pūstam uz visiem laikiem.

Santa Zmuško, 12.3

Pie manis ieradās VINSTONS SMITS

Kas ir brīvība? naids
Kur ir brīvība? Asarām acīs aizmirsis atmiņas naids
Kam pieder brīvība? Aizgājušais atkarībnieks atkritis atpakaļ arhīvā. naids
Sirds tam pārplēsta, iztīrīta, salīmēta pa detaļām. naids
Kas atdos manu dvēseli? naids
naids
naids
naids
Viņš ir naidpilns, dumpīgs, impulsu un paranojas vadīts. naids
Pie manis ieradās Vinstons Smits. naids
„Vai tu tici pagātnei? Vai tu tici savām domām? Vai tu tici mīlestībai? naids
Vai tu tici varai? Vai tu tici nāvei? Vai tu tici dzīvei???'' naids
Patiesībā viņam bija vienalga kam es ticu. Kas vispār ir ticība? naids
Vinstons Smits ir ieslodzīts. Viņš ir ieslodzīts Arhīva departamentā, Patiesības ministrijā, Lielā Brāļa varā, angsocā, bet, galvenokārt, Vinstons ir ieslodzīts savā prātā, savās bailēs.

Es saprotu tevi, Vinston,
Nav dzīve rožu dārzs,
It īpaši ne tad, kas esi ieslodzīts starp ērkšķiem.
It īpaši ne tad, kad apputeksnētāji pieber tev pilnas acis un ausis.

Tikai neaizmirsti – karš ir miers, brīvība ir verdzība, nezināšana ir spēks.

kušsss, laiks divām naida minūtēm.

Annija Legzdiņa, 12.3

Pie manis ieradās Obraiens

Kādā pavisam parastā vasaras dienā pie mana dzīvokļa durvīm kāds pieklauvēja. Tas mani nedaudz pārsteidza, jo nevienu negaidīju. Bija vēl visai agrs, un biju plānojis skatīties savu iemīļoto seriālu. Nepacietībā un nedaudz nokaitināts es nekavējoties atvēru durvis, bet, kad ieraudzīju, kas aiz tām stāvēja, man pār muguru pārskrēja šermuļi. Tas bija Obraiens. Viņš izskatījās tieši tāpat kā filmā, ar savu nopietno sejas izteiksmi un brillītēm.

Obraiens ierunājās pirmais: "Vai drīkstu ienākt?" Es apstulbumā piekrītoši pamāju un ielaidu viņu dzīvoklī. Pats nesaprotu, kāpēc tā darīju. Vajadzēja taču noskaidrot, kas viņš tāds īstenībā ir. Bet kas darīts, darīts. Viņš apsēdās manā mīļākajā krēslā un pāris sekundes vēroja mani. Radās tāda sajūta, ka viņš ieskatās manā dvēselē, un man tas nepavisam nepatika. Es piedāvāju tēju, bet viņš laipni atteicās.

Tad pavisam nopietnā balsī viņš man pajautāja, ko es domājot par sociālismu un cilvēces attīstību. Savu atbildi es skaidri vairs neatceros, bet tā izklausījās pēc kaut kā tāda, ko teiktu kapitālists. Obraiens tikai pamāja ar galvu, un viss kļuva melns. Šķiet biju zaudējis samaņu, jo, kad atguvu to, viss apkārt bija mainījies. Tas vēl joprojām bija mans dzīvoklis, tikai viss bija tumšs, logi bija aizbultēti, mēbeles aizvāktas, un es - piesiets pie krēsla.

No tā, kas sekoja, atceros vienīgi sāpes, nožēlu un izmisumu. Tomēr, kad atslābinos, vēl joprojām galvā dzirdu:

Tici Nedomā Seko Partijai

Mīli **Klausi** Krīti

Lūdzies Partija zina labāk

Partija Tikai Sociālisms

Lielais Brālis **Prāts** ir **Cietums**

Neapšaubi Ziedojies Tev **nevajag** pārmaiņas

Kristaps Mauriņš-Krusts 12.2

Pie manis ie-
radās Pēts Gints.
Es vienmēr esmu
apbrīnojusi Pētu,
jo saskatu ēnu ap sevi.
Pēts Gints atbrauca pirmdienas
vakarā pie manis,
un mēs devāmies
kopā uz turāno
„Coffee inn" kafej-
nīcu. Pēts vēlējās
man pastāstīt viņu savu dzīves
stāstu. Viņš sāka runāt par parda-
bīgajām un nenopietnajām attiecībām
ar sievietēm. Viņš stāstīja par Ingrīdu, kuru
nolaupīja kāzās. Un pēc tam bija gatavs darīt
ir kāre nekā dzīvot ar viņu. Pēts teica: „Ej! Kur ars
tev samana! Prom! Pie tēva!" Šos vārdus Pēts bija teicis
Ingrīdai. Es uzzināju, ka Ingrīda dēla Pētam iepēju
kuģu vīrs neizmanīgi. Pēts stāstīja arī par Solveigu, kura
iemīlējās Pētā. Viņa dēvās uz Pēta māta būdiņu, lai dzī-
votu kopā. Bet Pēts Solveigu ātrāja. Pēts cīnījās Solveigas
ka solījis: „Bet zinu es, nevarēs nākt tu, un es gaidīšu tevi
ziņu, ka vienmēr kādas vīru zagļadis. Dēla arī ņēmušu un
izlūdzu, ko nedēla Pēta māte ar savu attiecīmi. Domāju, ka
Solveiga vīgal- savā zinā darīja neparezi, jo izvēlēja vīru savu dzī-
klusē dodama Pētu. Solveiga krīnēja savu dzīvi ciešanām
Pētā to nenovērt. Pēts stāstīja arī par Anrutu, kuru izmantoja
Pētam kaitēšu, ko nevar rēķināt par mīlestību. Anruta
ēnēma viņi nākotnē dārgumiņus un vīgu. Viņš cīnīja
Anrutas: „Doā man to gredzenu, kas tev uz pirksta.
Pēts bija gatavs atdot vīru „jo" viņš atbildēja: „Nem
Anruta, šos krāmes ar!" Es apbrīnoju Pētu Gintu, jo
ir liels sapņotājs ar plašu fantāziju, tāpat kā es
sot kādu interesantu stāstu. Pēts to vienmēr izgaumēja
interpretēja pēc savas patikas, piedēvēja stāstam
jumu. Kādusmēs Pētu ēnojam, man ieleišs iepriek
Pēta Gints personības īpašās. Pēts bija liels sa-
protošun fantāzētājs, viņš dzīvo runātāja, bet
mai darīja. Uzzināju, ka Pēta Gints problēma
ir tāda, ka viņš nemitīgi apmēt savu
„es", vēlēties nemt ņa dzīves vīru, kas
iepēja, bet kad viņš man rādās.
šādā jautājumā aizņēmu par
centās zaut ir- atrast savu
savu dzīvi, bet meklējumos
ai cīņā pumā, vīna dzīve
paiet vīna sapratīs, ka
un beigās nav pārēcis.
neko arī Pēts stās-
Pēta dēlu tija arī par
ietvaru jēju, ka es
Gints lik- kā Pēta
lojās liek teiri, jo pēdu
dzīves domāt par
dzīve ir jēgu. Pēta
bērēdzīs bija
uzrunāja oja. Mani
Gints arī Pēta
piemēram, „Katram cīnīties, kā,
celš-kur
izvēlas." „Kas
dzīvs, lai ir at-
metams", „Kam lemts, lai pie-
cājas ar godu." „Nav jāņem katra
zināšne, bet jāredz, kas mums der, kas
nē", „Kas jaunu nedara, darī labu",
jo vienmēr izvaida laimes šķēs
Tam, kas ir dzīvs, kas tic tev pats,"
Lai karu ir pārāk un dzīve drīz
sen mīl "Nākai, sevi ucīna tur."
Es papīrs, kurā nekad jāva aprakstīts"
„Un" vizvietes – tāna tīra, neliešība!"
„Kaiļa gars un daba bija dzīvei manai,
par pasu bija mana dzimtana!"

Beatrise Jakovļeva, 12.3

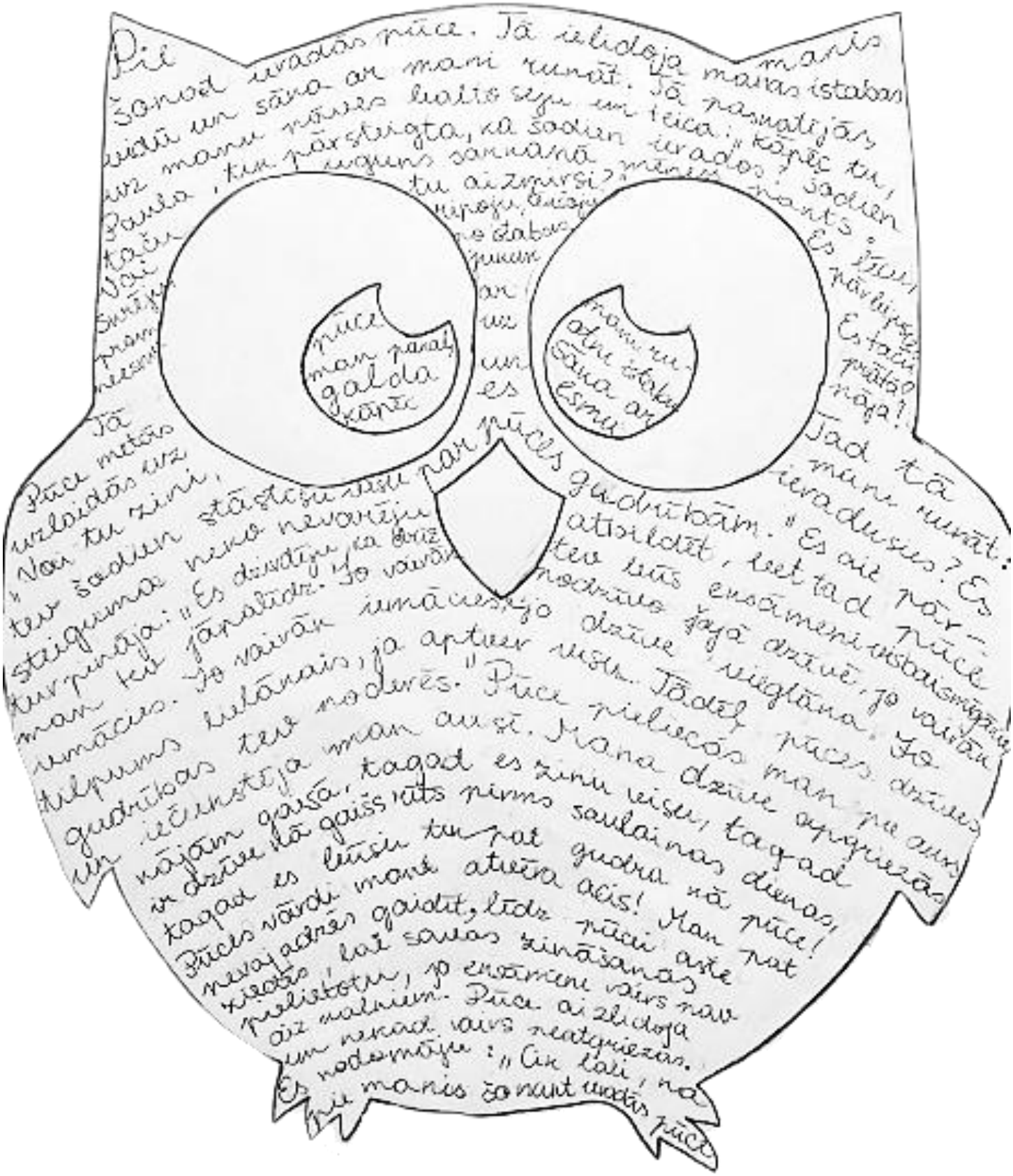

Paula Vērdiņa, 12.2